

[Helga Pedersen.]

som den blinde om farverne. Det er et arbejde, der må gøres lidt efter lidt. Planen er der, den må fortsat bearbejdes i justitsministeriet, og hver gang embedsledighed opstår, må en nøje vurdering foretages med hensyn til, om besættelse af embedet bør ske som hidtil, om der bør ske nedlæggelse, eller om eventuelt en udvidelse vil være det rigtige.

I den foreliggende sag står vi efter min mening ganske klart overfor et embede, der er for lille. Det kan ikke give tilstrækkeligt arbejde året rundt for en dommer, og det er uheldigt, alle hensyn taget i betragtning. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer imod mindretallets ændringsforslag og for lovforslaget i uændret form.

Heick: Jeg takker de ordførere, som har givet udtryk for tilslutning til tanken om at opretholde Toftlund retskreds. Iøvrigt kan jeg principielt tilslutte mig tanken om deling af en række store retskredse og tanken om, at man såvidt muligt skal lade sagernes behandling henhøre under fast ansatte dommere — to spørgsmål, der har været drøftet i forbindelse med disse problemer. Jeg tror, det er rigtigt at gå videre ad denne vej.

Jeg kan i og for sig henholde mig til, hvad jeg sagde ved første behandling om en række principielle spørgsmål i forbindelse med Toftlundembedet, men vi har under udvalgsarbejdet fået en del oplysninger, som der kan være grund til at pege på her. Vi har således fået noget at vide om, hvordan det forholder sig med befolkningstal og med sagernes antal i en række retskredse; men planen om, hvordan man i justitsministeriet tænker sig retskredsene arronderet fremover — den plan, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen talte om — har vi ikke fået i udvalget. Vi har ikke fået nævneværdige antydninger i retning af, hvordan man har tænkt sig det. Vi har fået at vide, at en række retskredse bliver for små, at man kunne tænke sig sådan og sådan; men, som det er nævnt før, så snart det drejer sig om en købstad, står der, at de — som det hedder ordret i skrivelsen —

„antagelig vil protestere mod nedlæggelse med en ret betydelig vægt“.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der i

den redegørelse, vi har fået fra justitsministeriet, er oplyst, at befolkningstallet i Toftlund retskreds i 1930 var 12 500, i 1950 14 200. Det er en stigning i løbet af 20 år på ca. 14 pct. Må jeg samtidig gøre opmærksom på, at i Stege — en retskreds, som på mere end een måde står den højtærede justitsminister nær — var befolkningstallet i 1930 14 900, i 1950 14 400 — altså en tilbagegang på 3 pct. Tager vi Ærøskøbing, var tallet i 1930 11 200, i 1950 10 700 — en tilbagegang på 4 pct. Sådan kan man tage kreds efter kreds af landkredsene — allevegne er der tale om tilbagegang. Jeg forstår derfor ikke rigtig, at den højtærede justitsminister tør gå så stærkt ind for f. eks. Stege, hvor befolkningstallet er i den grad stagnerende, for hvis det fortsætter på den måde, bliver der uendelig lidt for en dommer at bestille. Forholdet er noget anderledes med Toftlund, og jeg synes, at netop en sammenligning af disse tal siger noget om, hvor sagligt begrundet det er, at vi henstiller, at man opretholder denne retskreds. Der har som nævnt været en stigning op til 1950 i befolkningstallet, og denne stigning er fortsat; jeg ved iøvrigt ikke, hvorfor vi ikke har fået nye tal fra det udmærkede justitsministerium, det skulle jo efter det ærede medlem frk. Helga Pedersens udsagn være særdeles værdifulde oplysninger, vi fik derfra. Hvorfor har man så ikke ført befolkningstallene videre frem end til 1950? Hvis man går op til 1953, er der i hvert fald tale om en betydelig større stigning i Toftlund retskreds og sandsynligvis også om et yderligere fald i befolkningstallet i Stege — det har jeg da i hvert fald lov til at gætte på, indtil jeg er blevet overbevist om noget andet.

Denne stigning i befolkningstallet i retskredsen i Toftlund er i og for sig et interessant fænomen, for Toftlund ligger omgivet af de tyndt befolkede og såkaldte uopdyrkede områder i Vest- og Sønderjylland, navnlig i de områder af Sønderjylland, hvor vi af forskellige grunde interesserer os for at få en stigende aktivitet og en dermed følgende stigning i befolkningstallet. Jordlovsudvalget har været virksomt; der er også sket en vis udvikling af småindustriell art, og det er altså det, der har givet sig udtryk i stigende folketal de sidste 20 år.